

CON YÊU NGÀI QUÁ MUỘN

Imprimatur 7/2020

Diễn tả sâu lắng

(Gợi hứng từ tâm tình
của thánh Augustinô)

ĐĂNG KHOA - THÀNH LONG

1. Chúa đã dựng con cho Ngài, cho con được làm con
2. Khi con quay bước trở về, đôi chân mệt mỏi lê

Chúa. Nhưng con mãi mê thế gian, bao năm lia xa ơn
bước. Con tin: Ngài hằng đỡ nâng, yêu con tình Ngài khôn

Chúa. Ân tình Ngài đã hiến trao, con đã làm khô héo, hào
sánh. Khi đời phủ vây trái ngang, Chúa bên con an ủi đỡ

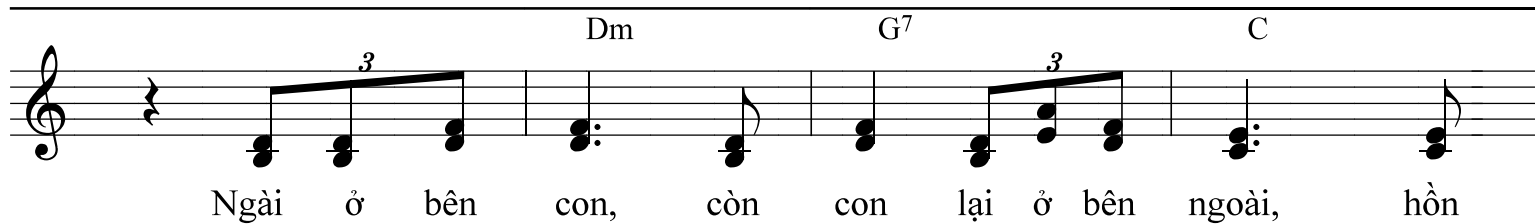
mòn. Ngài đã lớn tiếng gọi con, chẳng để con nhắm mắt làm
đần. Ngài đã tác sinh đời con, này hồn con thao thức chẳng

ngơ. Đk. Lạy Chúa, con yêu Ngài quá muộn màng, con
ngơ.

1. yêu Ngài quá muộn màng, Ngài là Vẻ Đẹp vĩnh hằng.

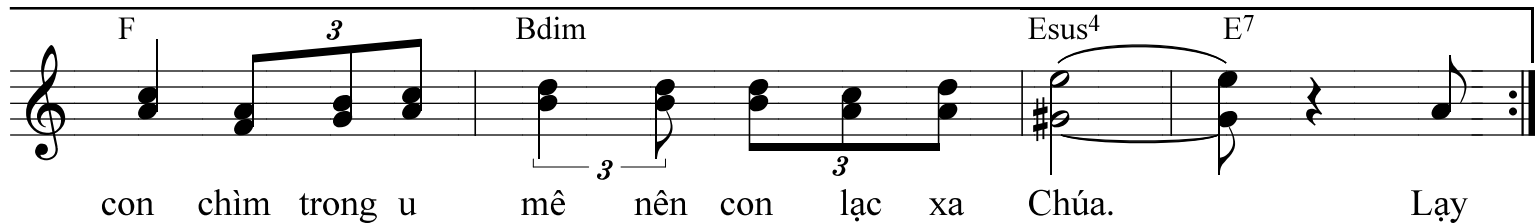
Am F G C F Dm⁶ G C Am Dm G C F G E⁷ Am F G A⁷ Dm G C

Dm G⁷ C

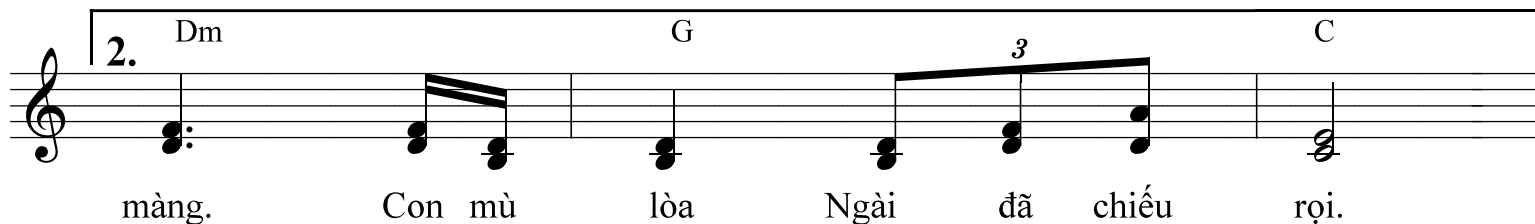
Ngài ở bên con, còn con lại ở bên ngoài, hôn

F Bdim Esus⁴ E⁷

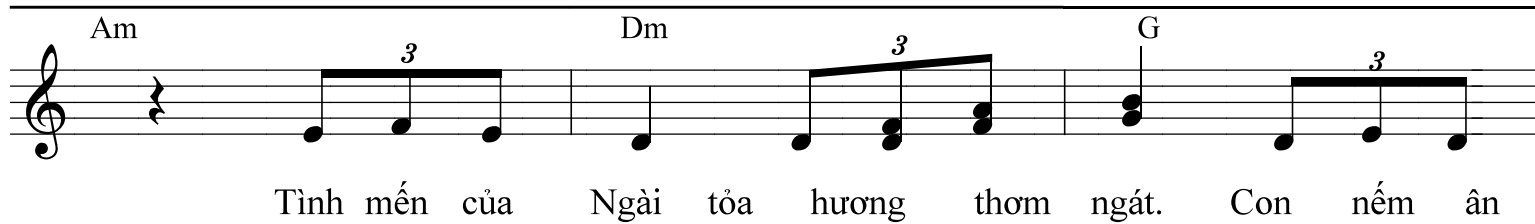
con chìm trong u mê nên con lạc xa Chúa. Lay

2. Dm G C

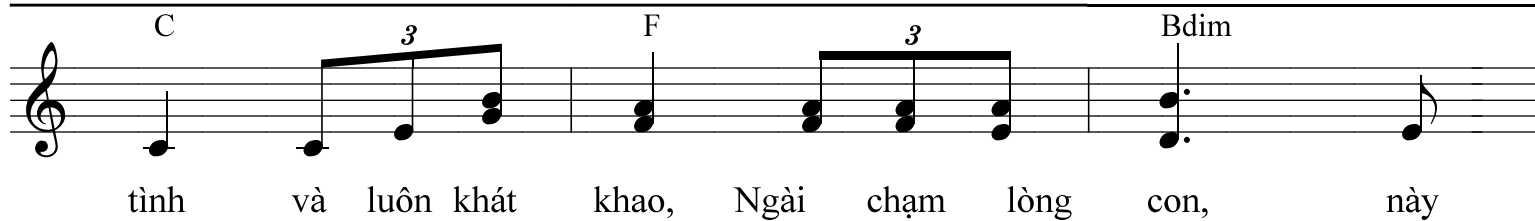
màng. Con mù lòa Ngài đã chiếu rọi.

Am Dm G

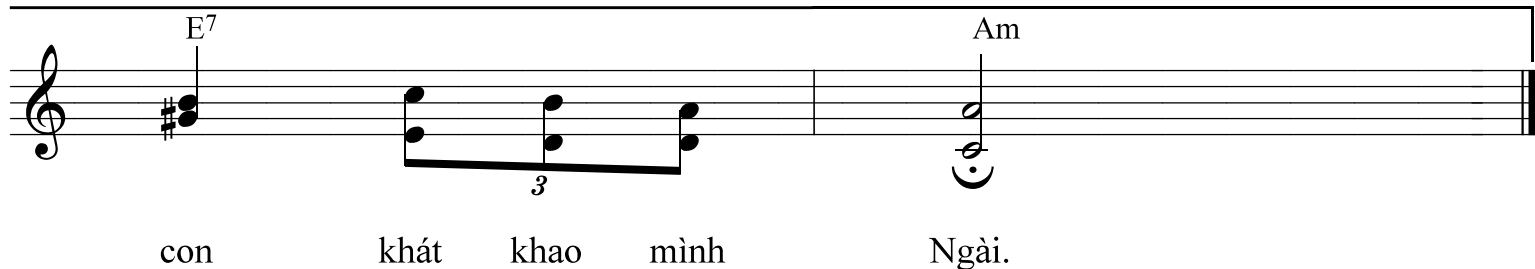
Tình mến của Ngài tỏa hương thơm ngát. Con nếm ân

C F Bdim

tình và luôn khát khao, Ngài chạm lòng con, này

E⁷ Am

con khát khao mình Ngài.